

Деница Минчева

Пречупено гори небето...

Пречупено гори небето.
Изсипват се грамади плам.
Беснеят богове и ето
откъртват от света, което
е закърняло вече там.

Преплетени души измамни
до дъно пият чаши злъч,
оплакват минало велико
проклинат си съдбата тихо
и давят се във своята скръб.

Белеят върхове безбродни
насред старинни небеса.
Просмукват се мъгли прокобни
надвисва тишина утробна
в последния ни час.

КРАЙ

© Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11872>]